

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святитель Амфілохій
Печерський, Єпископ
Волинський**

**St. Amphilochius of the
Kyivan Caves, Bishop of
Volyn'**

**St. Amphiloque des
Grottes de Kyiv, Évêque de
Volyn**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Святителю прийшлося чимало потрудитися в наверненні язичників до Христа.» (Цитата з Життя)

На 6-го грудня за григоріанським календарем (цебто 23-го листопада за юліанським) ми святкуємо пам'ять Святого Отця нашого Амфілохія Печерського, Єпископа Волинського.

Ми мало знаємо про цього піонера Київської Церкви. Він був шукав спокій та єднання з Богом у Києво-Печерській Лаврі, яку був заснував Св. Антоній у половині 11-го століття. Та його спокійне життя посеред братів-ченців, поміж якими він напевно визначався побожністю та послухністю, тривало не довго. Митрополит Никифор Київський (1103-1121) рукоположив його на Єпископа однієї з-поміж перших Єпархій Церкви Київської Русі. Єпископський Престіл його знаходився в м. Володимирі на Волині, в західній Україні. Було це 27-го серпня 1105 р. на Свято Преподобного Пімена Великого.

Св. Пімен, якого ім'я означає „Пастир”, трудився для Бога в пустині Єгипетській в Північній Африці і впокоївся в р. 450. Праця, до якої був покликаний Амфілохій (якого ім'я означає „чоловік, якого славу всі визнають”), також виконувалася наче б то в пустині. Це була пустиня душ, яких єдина пожива була культура язичників, неорощена Благовістям Божої Любові, яку проголошує та втілює наш Господь Ісус Христос, та ті, які носять і проявляють Його свідчення та Життя у їхньому щоденному житті на землі.

Лише декілька поколінь проминуло від Хрещення Русі в р. 988 за володіння Великого Князя, Св. Рівноапостольного Володимира. Християнство росло, як ніжна

рослина в лісі язичництва. Багато з-поміж тих, які формально були прийняли Віру Христову за наказом князя, далі трималися давніх вірувань, яких передали були їм предки. Владика Амфілохій, третій Єпископ від започаткування Володимира-Волинської Єпархії Св. Володимиром (якого й носила вона ім'я) в р. 992, трудився довго й тяжко над скріпленням віри та очищенням її від язичницьких добавок.

Та набагато трудніше мабуть було завдання духовного проводу над володарями. Місцеві князі постійно займалися міжособицями для здобуття влади та матеріальних здобутків. Витримавши 17 літ на своєму пості, Амфілохій повернувся до Лаври в Києві, і там зазнав трохи спокою впродовж року до свого відходу на вічний спочинок і нагороду 3-го листопада 1122 р. Його Мощі й спочивають зі Святими Отцями в Дальніх Печерах (Св. Феодосія) в Києво-Печерській Лаврі.

Св. Амфілохія, Єпископа Володимира-Волинського, поминаємо на 23-го листопада/6-го грудня тому, що це - Свято його Небесного Покровителя, Св. Амфілохія Іконійського, одного з Отців Кападокійських, двоюрідного брата Св. Григорія Богослова (якого також звать Назіаном). Його також поминаємо на 10/23 жовтня, як одного з Семи Святих Волинських. Це Свято встановили тоді, коли Почаївську Лавру повернули Православним у 1831 р. після 111 років перебуванням у юрисдикції Папи Римського під владою Отців Василіян.

Язичництво можна розуміти, як філософію життя, згідно з якою матеріальний світ – справа, яку жадають, якою дорожать та над якою намагаються володіти без уваги на її Джерело. Язичництво має й духовний аспект, бо ж його сповідники прикликають і намагаються приподобатися різним божествам, щоб ті допомагали, або хоч не перешкоджали, поклонникам здобувати бажане ними. Язичництво також може служити, як підготовка до сприймання Благовістя про Господа Життя та Любові. Та може воно служити й для того, щоб держати людей у неволі, прикованих до забобон та страху, перешкоджаючи їм зазнати свободи, яка походить від співчуття, любові та прощення, які подає Благовістя Христове.

Ми мусимо зрозуміти, що праця Амфілохія не закінчилася. Вона продовжується в світі навколо нас. Вона продовжується і в наших власних серцях та умах. Нехай же його Молитви допоможуть нам привести язичника, що в нас, до Христа, і так зміцняють нас у нашому громадянстві в Його вічному Царстві. Амінь.

***St. Amphilochius of the
Kyivan Caves, Bishop of
Volyn'***

**“The saint toiled tirelessly for the
conversion of pagans to Christ.”
(Quotation from his *Vita*)**

On December 6 on the Gregorian
calendar (which is November 23 on the
Julian), we celebrate the memory of our
Holy Father among the Saints,
Amphilochius of the Kyivan Caves, Bishop

***St. Amphiloque des
Grottes de Kyiv, Évêque
de Volyn***

**«Le Saint travaillait sans relâche pour
la conversion des païens au Christ.»
(Citation de sa *Vita*)**

Le 6 décembre sur le calendrier
grégorien (c'est le 23 novembre sur le
julien), nous célébrons la mémoire de
notre Saint-Père parmi les Saints,

of Volyn'.

Little is known of the background of this pioneer of the Kyivan Church. He had sought peace and union with God in the Monastery of the Caves founded by St. Anthony in the middle of the 11th century. His peaceful life alongside brother monks, among whom he must have distinguished himself by his piety and obedience, was not to last. Metropolitan Nicephorus of Kyiv (1103-1121) consecrated him Bishop of one of the earliest Eparchies of the Church of Kyivan Rus'. His Episcopal Throne was in the city of Volodymyr, in Volyn', western Ukraine. This took place on August 27, 1105, on the Feast of St. Poemen the Great.

St. Poemen, whose name means "Shepherd", laboured for God in the desert of Scetis in North Africa and reposed in 450. The work, to which St. Amphilochius (whose name means "he whose glory is universally acclaimed") was called, also needed to be accomplished in a sort of desert. It was the desert of souls whose only nurture had been the culture of paganism, unwatered by the Gospel of God's Love, as proclaimed and lived by our Lord Jesus Christ, and by those who carry and manifest His testimony and His Life in their daily lives upon the earth.

Only several generations had passed since the Baptism of Rus' in 988 under the rule of the Great Knyaz', St. Volodymyr, Equal-to-the-Apostles. Christianity was a tender plant growing in the pagan forest. Many who had formally accepted the Faith of Christ at the behest of the Knyaz' continued to follow the old ways handed on by their ancestors. Bishop Amphilochius, the third in line from the founding of the Volodymyr-Volyns'kyy Eparchy by St. Volodymyr (whose name it bore) in 992, laboured long and hard to strengthen the faith and to purify it from pagan accretions.

Undoubtedly even more arduous was the spiritual direction of the rulers of

Amphiloque des Grottes de Kyiv, Évêque de Volyn.

On sait peu de l'arrière-plan de ce pionnier de l'Église de Kyiv. Il avait cherché la paix et de l'union avec Dieu dans le Monastère des Grottes fondé par Saint Antoine au milieu du 11e siècle. Sa vie paisible aux côtés de Frères moines, parmi lesquels il devait s'être distingué par sa piété et l'obéissance, ne devait pas durer. Le Métropolite Nicéphore de Kiev (1103-1121) le consacra Évêque de l'une des premières éparchies de l'Église de la Rus-Kyivienne. Son Trône épiscopal était dans la ville de Volodymyr au Volyn à l'Ukraine occidentale. Cela a eu lieu le 27 août 1105 pendant la Fête de Saint-Poemen le Grand.

St. Poemen, dont le nom signifie «berger», travaillait pour Dieu dans le désert de Scété en Afrique du Nord et reposait en 450. Le travail, à laquelle Saint Amphiloque (dont le nom signifie «celui dont la gloire est universellement acclamé») a été appelé, aurait dû également être accompli dans une sorte de désert. C'était le désert des âmes dont la nourriture n'était que la culture du paganisme, exondée par l'Évangile de l'Amour de Dieu, proclamée et vécue par notre Seigneur Jésus-Christ, et par ceux qui portaient et manifestaient Son témoignage et Sa vie dans leur vie quotidienne sur la terre.

Seulement quelques générations s'étaient écoulées depuis le Baptême de la Rus en 988 sous le règne du Grand Knyaz, Saint Volodymyr, l'Égal-aux-Apôtres. Le Christianisme était une plante tendre qui poussait dans la forêt païenne. Beaucoup de ceux qui avaient formellement accepté la Foi du Christ à la demande du Knyaz ont continué à suivre les anciennes façons transmises par leurs ancêtres. L'Évêque Amphiloque, le troisième dans la ligne de la fondation de l'éparchie du Volodymyr-Volyns'kyy par

the people. There were continual internecine struggles among the local princes for power and material gain. After 17 years at his post, Amphilochius returned to the Monastery in Kyiv and found a little peace for a year before passing on to his eternal rest and reward on November 3, 1122. His Relics lie among the Holy Fathers in the Far Caves (of St. Theodosius) of the Kyivan Lavra of the Caves.

St. Amphilochius, Bishop of Volodymyr-Volyns'kyy, is commemorated on November 23/December 6 because that is the Feast of his patron Saint, St. Amphilochius of Iconium, one of the Cappadocian Fathers, cousin of St. Gregory the Theologian (also called Nazianzus). He is also commemorated on October 10/23 as one of the Seven Saints of Volyn', a celebration instituted when the Pochayiv Lavra was returned to the Orthodox in 1831 after 111 years of adherence to the jurisdiction of the Pope of Rome under the Basilian Fathers.

Paganism may be understood as a philosophy of life which sees the material world as something to be desired, treasured and dominated in itself, without reference to its Source. It has its spiritual aspects, to be sure, as various deities are invoked and wooed to assist, or at least to not impede, its devotees in obtaining what they desire. It may serve as a preparation for the Gospel of the Incarnate Lord of Life and Love. Yet it may also be a means of holding people in bondage to superstition and fear, keeping them from experiencing the freedom to live the life of compassion, love and forgiveness as offered by that Gospel.

It must be clear that St. Amphilochius' task is not ended. It continues in the world about us. It continues within our hearts and minds. May his prayers aid us in bringing the pagan within our own selves to Christ and so strengthen us in our citizenship in His eternal Kingdom. Amen.

Saint Volodymyr (dont le nom qu'elle portait) en 992, a travaillé longtemps et durement pour renforcer la Foi et à la purifier d'accrétions païennes.

Sans doute encore plus ardue était la direction spirituelle des chefs du peuple. Il y avait des luttes fratricides continues entre les princes locaux pour la puissance et le gain matériel. Après 17 années à son poste, Amphiloque est retourné au Monastère à Kyiv et a trouvé un peu de paix pendant un an avant de passer à son repos éternel et récompense le 3 novembre 1122. Ses Reliques se trouvent parmi les Pères de l'Église dans les Grottes Loin (de Saint Théodose) de la Laure des Grottes de Kyiv.

St. Amphiloque, Évêque de Volodymyr-Volyns'kyy, est commémoré le 23 novembre/6 décembre, car c'est la Fête de son Patron Saint, St. Amphiloque d'Iconium, l'un des Pères de la Cappadoce, cousin de St. Grégoire le Théologien (également appelé Nazianze). Il est également commémoré le 10/23 octobre comme l'un des Sept Saints de Volyn', une célébration instituée lorsque la Laure de Pochayiv a été retournée au orthodoxe en 1831, après 111 ans d'adhésion à la juridiction du Pape de Rome sous les Pères Basiliens.

Le paganisme peut être compris comme une philosophie de vie qui voit le monde matériel comme quelque chose à désirer, adorer et dominer en elle-même, sans référence à sa Source. Certes, il a ses aspects spirituels car diverses divinités sont invoquées et courtisées pour aider, ou au moins de ne pas entraver, ses dévots à obtenir ce qu'ils désirent. Il peut servir comme une préparation à l'Évangile du Seigneur Incarné de la Vie et de l'Amour. Pourtant, il peut également être un moyen de tenir les gens dans la servitude à la superstition et la peur, les empêchant de vivre la liberté d'une vie de compassion, d'amour et de pardon offerts

par cet Évangile.

Il doit être clair que la tâche de St. Amphiloque n'est pas terminée. Elle continue dans le monde qui nous entoure. Elle se poursuit dans nos cœurs et nos esprits. Que ses prières nous aident à apporter le païen au sein de nous-mêmes au Christ et ainsi nous fortifier dans notre citoyenneté dans Son Royaume éternel. Amen.